

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Alexandry Chrdleové a přísedících Evy Paškové a Radky Skoupé v hlavním líčení konaném dne 27. 9. 2012, **t a k t o** :

Obžalovaný

R [REDACTED] G [REDACTED]

nar. [REDACTED] nezaměstnaný, bytem [REDACTED],
Velvary, [REDACTED] .

je v i n e n,

že

dne 2. 12. 2011 v dopoledních hodinách v pokoji bytu v d [REDACTED]
[REDACTED], po té, co zůstal sám se svěřenou
nezl. A [REDACTED] B [REDACTED] nar. [REDACTED] nezletilou fyzicky napadl tak, že střední a
velkou intenzitou jí opakovaně tupým násilím působil na obličejovou a mozkovou část

hlavy a zadní stranu šíje vlevo a tím jí způsobil povšechný výrazný otok měkkých tkání hlavy a obličeje, zejména v okolí levého ucha, podkožní krevní výron v okolí obou očí, podkožní krevní výron za levým uchem, prokrvácení podkoží levé poloviny hlavy, krevní výron pod tvrdou plenou lební nad levým čelním, temenním a spánkovým lalokem mozku, krevní výron pod omozečnicemi obou polokoulí mozku na mezilalokové straně, tříštivou zlomeninu klenby lební v místě pravé temenní kosti, zasahující do pravé části věncového a šupinového švu lebky s drobnými vpáčenými meziúlomky, přičemž v důsledku těchto poranění nezletilá utrpěla poškození klenby lební a mozkových obalů, které si vyžádalo intenzivní lékařskou péči a absolutní klidový režim v trvání nejméně dvou týdnů a relativně klidový režim po dobu nejméně šesti týdnů

t e d y : jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let

t í m s p á c h a l

zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 2 písm. c tr. zákoníku

a z a t o

s e o d s u z u j e

podle § 145 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) roků**

podle § 56 odst. 2 písm. c tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou

podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Krajská pobočka pro Středočeský kraj, Jaselská 146, Mladá Boleslav a poškozená A■■■■ B■■■■, nar. ■■■■■ zastoupená opatrovníkem ■■■■■ K■■■■■ pracovník ■■■■■ odbor sociálních

dobře a chtěl, aby se brzo vrátila. Usnul a probudil ho pláč, A■■■■ utišil a dal do postýlky. Pak přišla matka přítelkyně s nákupem, který od ní před domem převzal. V odpoledních hodinách se vrátila přítelkyně s A■■■■. Pak šel ven a A■■■■ koupil čokoládu. Ráno po probuzení šel koupit snídani, ale nepamatuje se, co dělali dopoledne. Odpoledne byli na houpačkách, a když se vrátili domů, díval se na televizi a dívky si hrály u stolu. Najednou uslyšel ránu a zjistil, že A■■■■ spadla ze židle. Začala otékat v obličeji, a proto zavolali lékařskou záchrannou službu, která jí odvezla do nemocnice. Po dobu, co se o nezletilou A■■■■ staral, nedal jí nic k jídlu ani k pití, jen jednou ji přebalil. S nezletilou byl sám poprvé. Nevzpomíná si, že by nezletilou 2. 12. 2012 fotil. Nedokáže si vysvětlit otok v jejím obličeji, nevyšiml si ho. Nebyl pod vlivem drog a nevybavuje si, že by ji uhodil a nedovede si vysvětlit, jak přišla ke zjištěným zraněním.

Před soudcem rozhodujícím o vzetí do vazby vypovídal jinak, když tvrdil, že spal a A■■■■ ho probudila. Byl rozespálý a nebylo mu dobře a tak se ohnal rukou a trefil jí do hlavy, ale neví přesně kam. Nezletilá padla hlavou na zeď, která byla od ní vzdálena asi půl metru. Plakala, a proto se snažil ji uklidnit, což se mu za 5 až 10 minut povedlo. Žádné zranění na ní nepozoroval. Druhý den došlo k tomu, že spadla ze židle.

Před soudem obžalovaný přiznal, že problémy s drogami má od roku 1997, opakovaně byl kvůli drogám na léčení. Náhražku za drogy (subutex) bere asi od roku 2006 či 2007. Rozhodného dne přítelkyně před odchodem z bytu nechala A■■■■ na podlaze, kam jí dala hračky. Říkala, že se vrátí kolem 14,00 hodin. Obžalovaný se díval na televizi a usnul. Probudilo ho nějaké strkání. Ohnal se rukou a .....“byla to malá A■■■■“. Obžalovaný se nepamatuje, zda nezletilou zasáhl hřbetem ruky či hřbetem ruky sevřené do pěsti. Nezletilá odletěla a spadla rovnou na zeď. Obžalovaný neví, kam ji rukou zasáhl, ale je možné, že do hlavy. Slyšel ránu, jak se bouchla do hlavy o zeď. Začala plakat a tak ji utišil a dal ji zpět na zem. Asi po 10 minutách ji prohlédl, zda nemá nějaké zranění a šel si znovu lehnout. Když se vzbudil, A■■■■ spala na zemi. Chtěl ji dát do postýlky, ale zjistil, že je počůraná. Opláchl ji, přebalil a dal zpět do postýlky. Družka přijela s druhou dcerou a byla v „podroušeném stavu“. Dala dcerám večeři a šli spát. Druhý den, když si děvčata hrála, ■■■■■ lezla po židli a po stole. Obžalovaný se díval televizi a uslyšel ránu a

A■■■■ začala křičet, že A■■■■ spadla ze židle. Družka A■■■■ prohlídla, ale nic jí nebylo. Říkala, že se obléknu a půjdou ke kamarádce, ale malá začala otékat, a proto družka raději zavolala lékařskou záchranou službu. Když přítelkyně přijela z nemocnice, byla nazlobená, že doktoři řekli, že se dceři muselo stát něco jiného, než že by spadla ze židle. Na otázku, proč fotil A■■■■ se zraněními, obžalovaný uvedl, že ji fotil ten den jako každý jiný den. A■■■■ fotil odpoledne, když spala v postýlce. Na fotografii je spící dítě. Fotil ji z nudy. Když v přípravném řízení říkal, že ji fotil pro jistotu, tak si byl vědom, že narazila na zeď, a tak ji vyfotil, aby bylo vidět, že žádné zranění nemá.

V průběhu vyšetřovacího pokusu obžalovaný ukázal, jak ležel na posteli a spal. Ležel na pravém boku (z fotodokumentace a protokolu o vyšetřovacím pokusu však vyplývá, že si lehá na levý bok). Pak cítil, že ho vzbudil třes, nějaké dotyky. Byl rozespálý a ohnal se pravou rukou dozadu za tělo. Obžalovaný naznačuje, jak nadzvedl horní polovinu těla. Když na něj nezletilá sahala, stála a po zásahu dopadla na stěnu a pak seděla na posteli a plakala, a proto se jí snažil uklidnit. Pak ji posadil na zem mezi hračky. Znovu usnul, a když se probudil, nezletilá spala mezi hračkami. Zvedl ji a dal do postýlky na záda. Spala asi do oběda. Nezletilou fotil, protože se jistil, že jí nic není. Byla v postýlce do doby, než přišla její matka. Mezi tím jí dal čaj nebo vodu. Až po příchodu matky dostala jídlo.

A■■■■ B■■■■ ml. vypověděla v přípravném řízení, že se koncem října 2011 seznámila s obžalovaným a začali spolu žít. Obžalovaný se k ní i dceři A■■■■ choval dobře. Nikdy neviděla, že by nezletilou udeřil. Svědkyně by dcery nikdy neuhodila, raději jim domlouvá, ale fyzické tresty nepoužívá. Obžalovaný i ona byli kuřáci, ale doma nekouřili. Obžalovaný užívá subutex, má předepsané 4 miligramy. Denně si však bere menší dávku. Užívá také rivotril, denně kouří marihuanu a občas pije pivo. Svědkyně bere buprenorphin a občas pervitin, asi 2x až 3x týdně. Kritického dne měla jet do Prahy a nezl. A■■■■ dobírala léky, a proto ji nechala doma. Obžalovanému řekla, co má dát nezletilé k jídlu, jídlo měl připravené. Z domova odcházela kolem 8,00 hodin. Odpoledne vyzvedla A■■■■ a šly koupit nějaké obrázky a asi v 14,00 či 14,30 hodin volala matka, zda je již doma. Ptala se, zda je obžalovaný doma, že tam nechá nákup. Domů se s A■■■■ vrátily v 16,15 hodin. A■■■■ spala v postýlce a obžalovaný se díval na televizi. Na A■■■■ nic mimořádného

nepozorovala. Pak se A█████ zdálo, že dlouho spí. Chtěla si s A█████ hrát, a proto ji probudila, ale A█████ byla rozmrzelá. Druhý den byla A█████ spavá. Venku na procházce byla v kočárku, byla zase rozmrzelá, což však svědkyně přikládala tomu, že byla nemocná a brala antibiotika. Po návratu domů vyndávala prádlo z pračky a uslyšela ránu a A█████ pláč a A█████ říkala, že A█████ spadla ze židle na zem. Pak začala asi hodinu po pádu usínat a otékat na hlavě, což bylo vidět hlavně na očích, a proto zavolala lékařskou záchrannou službu.

V hlavním líčení ještě doplnila, že se kritického dne nevrátila domů pod vlivem drog a toho dne nikde drogy nesháněla. Nedokázala však soudu přesvědčivě vysvětlit, proč přijela pozdě na terapii. Toho dne A█████ koupala, ale žádné modřiny na ní neviděla. Obžalovaný A█████ fotografoval a fotografie viděla. Nevšimla si, že má A█████ na fotografii modřinu mezi očima. Dne 3. 12. 2011 ráno se A█████ probudila společně se svojí sestrou, ale o něco později zase usnula a v té době si svědkyně všimla, že má kruhy pod očima. Během dopoledne A█████ spávala a byla mrzutá.

A█████ B█████ st. vypovídala shodně v přípravném řízení i před soudem. Na základě předběžného opatření soudu má nyní nezl. A█████ svěřenu do péče a je s ní na mateřské dovolené. Dcera začala žít s obžalovaným na podzim 2011 a svědkyně obžalovaného viděla asi 10x. Nikdy neviděla, že by A█████ uhodil, ale choval se k ní komicky, nešlo mu to od srdce. Dcera bere subutex a dochází pravidelně na kontroly a o nezletilou se dobře stará. Svědkyně jí pomáhala a nosila nákupy. Kritického dne měla A█████ hlídat matka přítele svědkyně, ale dcera se rozhodla, že ji nechá doma s obžalovaným. Odpoledne svědkyně přinesla nákup, který předala obžalovanému. Ptala se ho na A█████ a říkal, že spí. O tom, co se A█████ stalo, se dozvěděla v pondělí, kdy volala dceři, zda něco nepotřebuje. Dcera se jí zdála divná a pak jí řekla, že A█████ spadla ze židle a je v nemocnici. Svědkyně obžalovaného viděla v nemocnici, kde k němu A█████ nechtěla jít, ale nechtěla jít ani k jejímu příteli.

V█████ K█████ je přítel A. B█████ st. a mohl jen potvrdit, že obžalovaného zaměstnával. Několikrát obžalovaný do práce nepřišel, protože zaspal, ale jinak byl dobrý pracovník a nebyl agresivní.

MUDr. K [redacted] B [redacted] také vypovídala shodně v přípravném řízení a před soudem. S A [redacted] se setkala poprvé v porodnici. Věděla, že její matka bere subutex. Péče matky byl až přehnaná, pravidelně docházela do ordinace a dcera prospívala. Svědkyně neviděla žádné známky týrání či ubližování. Od května 2011 do ordinace nechodila tak pravidelně a později se dozvěděla, [redacted] s přítelem. Na podzim ji potkala ve V [redacted] a vyzvala, aby přišla na kontrolu [redacted] ml. přišla ještě před termínem, a to 9. 11. 2011, protože A [redacted] byla nastydlá. Na obličeji a rukách měla suché strupy, prý ji poštípal komár. Jiná zranění lékařka nezjistila. Strupy ustupovaly a další již neměla. Další návštěva byla po propuštění z nemocnice, a s A [redacted] přišla babička.

Jako svědci byli vyslechnuti [redacted] J [redacted] M [redacted] [redacted] a Z [redacted] N [redacted] kteří bydleli na stejné adrese jako A. B [redacted] ml. s A [redacted]. Ke kritické události nemohli nic objasnit. Stejně jako matka obžalovaného J [redacted] G [redacted], která mohla jen potvrdit, že A [redacted] byla velmi živé dítě a nevydržela by několik hodin sedět na zemi a hrát si s hračkami. V [redacted] K [redacted] domlouvala s A. [redacted] ml. pronájem ubytovny, ale ani ona nemohla nic podstatného ve věci objasnit. J [redacted] M [redacted] majitel domu, kde bydlela A. B [redacted] ml., obžalovaného viděl, když přišel s nezl. A [redacted] a říkal, že ji má na hlídání, protože její matka je u kamarádky.

P [redacted] I K [redacted] je otcem nezl. A [redacted], kterou mají v péči jeho rodiče. Dne 3. 12. 2011 si přijel pro A [redacted] protože její matka toho dne volala, aby si pro ni přijel, protože A [redacted] spadla a jede si pro ni lékařská záchranná služba. Obžalovaný s A [redacted] na něj čekali před domem a obžalovaný říkal, že A [redacted] spadla ze židle a jela do nemocnice. Připadalo mu, že obžalovaný je na A [redacted] naštvaný, že v noci z 2. na 3. 12. 2011 byla celou noc zavřená v koupelně, byla pod vlivem drog a pak spala do 12,00 hodin a on se musel starat o obě dívky. A [redacted] byla ze vzniklé situace rozrušená a musel jí uklidňovat. Na 2. 12. 2011 byl s A. [redacted] ml. domluven na společné terapii v Praze, kam měla dorazit v 8,30 hodin, ale přijela pozdě. Telefonovala, že jede stopem.

V přípravném řízení byla jako svědkyně vyslechnuta nezl. A [redacted] K [redacted] ale z její výpovědi nebylo zjištěno nic, co by přispělo k objasnění věci. Také svědectví její babičky, S [redacted] K [redacted], nevnese do dokazování nic nového a významného.

Ze zprávy Městského úřadu v [REDAKCE], odbor sociálních věcí, školství a kultury bylo zjištěno, že předběžným opatřením Okresního soudu v Mělníku ze dne 20. 12. 2011, 42 Nc 770/2011 byla nezl. [REDAKCE] svěřena do péče své babičky A [REDAKCE] B [REDAKCE]. Ze zprávy společnosti [REDAKCE] vyplývá, že A. B [REDAKCE] ml. je u společnosti tři měsíce léčena v poradně závislostí. Poprvé přišla 4. 10. 2011 a byla zařazena substitučního programu.

Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a dva jeho doplňky. Z posudku a výpovědi znalkyně před soudem bylo zjištěno, jaká zranění nezletilá A [REDAKCE] utrpěla. Znalkyně se zabývala také poraněními, která vyplývají z fotodokumentace ze dne 3. 12. 2011, a to podkožní krevní výron v oblasti zevního koutku levého oka, oděrka na horním rtu vlevo, oděrka zevně od levého ústního koutku, podkožní krevní výron na celé zadní straně levého ušního boltce s oděrkou v zevním okraji boltce, podkožní krevní výron na celé zadní straně krku vlevo. Všechna poranění byla čerstvě vzniklá, nejevila žádné známky hojení. Znalkyně uvádí další zhojené či hojící se kožní defekty, které jsou různého stáří. Poranění, a to zlomeninu klenby lební s krvácením pod tvrdou plenu lební a pod omozečnice charakterizuje jako těžké zranění, které vyžadovalo intenzivní lékařskou péči a absolutní klidový režim po dobu okolo dvou týdnů, relativní klidový režim byl nutný po dobu šesti týdnů. Uvedená poranění jsou těžkou újmou na zdraví pro poškození důležitých orgánů, klenby lební a mozkových obalů. Poranění poškozené vzniklo opakovaným vícečetným působením tupého násilí na obličejovou a mozkovou část hlavy a na zadní stranu šíje vlevo, převážně o střední a do pravé temenní krajiny hlavy o velké intenzitě. Jednalo se o opakované vícečetné údery tupým předmětem do prakticky všech míst hlavy, příp. se současnými nárazy hlavou do tupého předmětu a o úder tupým předmětem do levé zadní strany šíje. Vznik poranění lze vysvětlit údery rukou sevřenou v pěst, kopy či jiným tupým předmětem do hlavy a do levé strany krku. Tupé násilí působilo na pravou temenní krajinu hlavy, čelní krajinu vpravo, zadní stranu levého ušního boltce, bradu, horní ret a levý ústní koutek a zadní stranu krku vlevo. Obecně u dětí a žen podkožní krevní výrony vznikají prakticky bezprostředně po vzniku působení násilí. Podkožní výrony musely být u poškozené vidět velmi krátce po té, co došlo k působení násilí na její hlavičku.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví forenzní biomechanika a výpovědi znalce soud zjistil, že pokud by obžalovaný do nezletilé pouze strčil, nevznikají biomechanicky příznivé podmínky pro vznik popsaných zranění poškozené. Nemůže vzniknout tříštivá zlomenina temenní kosti. V okamžiku zranění působila na její hlavu minimální síla 2,5 kN. Zranění nemohlo vzniknout takovým pohybem, úderem, jak popsal obžalovaný. Poškození hlavy nezletilé nemohlo vzniknout náhodným pohybem. Kritické hodnoty pro vznik fraktury lebeční kosti lze dosáhnout jen při aktivním, úmyslném úderu, vedeném velkou silou. Na hlavu poškozené působila velká síla.

Znalecký posudek byl zpracován také z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie. U obžalovaného byla zjištěna smíšená porucha osobnosti s rysy nestálosti, nezdrženlivosti a disociality s polymorfní závislostí především v psychické oblasti na heroinu, která byla v době vyšetření dobře kompenzovaná při substituční terapii. Duševní porucha byla přítomna v kritické době. Rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly zachovány a ovládací sníženy mírně, nepodstatně, s vlivem poruchy osobnosti v kombinaci s aktuální zátěžovou situací. Znalci nenavrhují uložení ochranného opatření, ale považují za nutné, aby obžalovaný byl nadále ambulantně sledován a pokračoval v substituční léčbě. Prognóza resocializace je znalci hodnocena jako nepříznivá, i když je na místě počítat spíše se selháním obžalovaného u trestné činnosti majetkové povahy.

Důkazy, které byly v hlavním líčení provedeny, soud hodnotil, a to v souladu se zásadou uvedenou v § 2 odst. 6 tr. řádu. Všechny důkazy a okolnosti soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu. Nebylo zjištěno, že by byl některý z důkazů, které jsou uvedeny, opatřen nezákonným způsobem.

Soud obžalovanému neuvěřil a ani uvěřit nemohl, protože jeho výpověď je nepřesvědčivá, účelová a je v rozporu s dalšími důkazy. Obžalovaný se snažil soud přesvědčit, že se po poškození pouze rukou ohnal, zasáhl ji a ona se udeřila o stěnu. Takový mechanismus však nemohl zranění poškozené způsobit, jak vyplývá, ze shora uvedených znaleckých posudků.

Obžalovaný svoji výpověď měnil. Před soudcem rozhodujícím o vazbě (22. 2. 2012) vypověděl, že byl rozespálý, nebylo mu dobře a jen se po nezletilé ohnal rukou. Ve výpovědi v přípravném řízení (1. 3. 2012) obžalovaný uvedl, že k ničemu nedošlo a poškozenou neuhodil. Až na přímý dotaz, že ve vazebním zasedání vypovídal o tom, že poškozenou rukou zasáhl až odletěla na zeď, říkal, že to muselo být ve spánku.

Při vyšetřovacím pokusu (20. 6. 2012) obžalovaný sice hovořil o tom, že když ho poškozená vzbudila, byl rozespálý, ale naznačil, jak se po ní ohnal rukou až dopadla na stěnu. Pak ji prohlížel, zda jí neteče krev. Fotil ji, protože se od začátku jistil, že je v [REDACTED]. Naznačil, jak poškozenou zasáhl a že měl ruku sevřenou v pěst a nenaznačoval úder hřbetem ruky, byť v pěst sevřené.

Výpověď obžalovaného v hlavním líčení nevyznívá zcela shodně. Probudilo ho nějaké strkání a ohnal se rukou a zasáhl A [REDACTED]. Nepamatoval se, zda nezletilou zasáhl hřbetem ruky či hřbetem ruky sevřené do pěsti. Nezletilá odletěla a spadla rovnou na zeď. Obžalovaný nevěděl, kam poškozenou zasáhl, ale je možné, že do hlavy. Slyšel ránu, jak udeřila hlavou o zeď.

Obžalovaný měnil své výpovědi pokud jde o fotografie poškozené ze dne 2. 12. 2011. V hlavním líčení říkal, že ji fotil ten den jako každý jiný den. Toho dne ji fotil z nudy. Až na přímý dotaz, že v přípravném řízení říkal něco jiného, vysvětloval, že si ji fotil pro jistotu, byl si vědom, že narazila na zeď, a tak ji vyfotil, aby bylo vidět, že žádné zranění nemá.

Obžalovanému soud neuvěřil, když uváděl, že s hlídáním nezletilé neměl žádné zkušenosti, protože z výpovědi J [REDACTED] M [REDACTED] vyplývá, že obžalovaného viděl, když přišel s nezl. A [REDACTED] a říkal, že ji má na hlídání, protože její matka je u kamarádky.

Obžalovaný nejprve vypovídal, že nezletilé po celý den nedal nic k jídlu a pití a argumentoval tím, že pro nezletilou nic k jídlu neměl. Tomu však soud neuvěřil, protože A. B [REDACTED] ml. uvedla, že jídlo měl připravené a pak měl jídlo z nákupu, který

přinesla A. ■■■■■ st. Navíc ani zde obžalovaný nevyprávěl shodně. Říkal, že A ■■■■■ nedal nic k jídlu a pak říkal, že jí dal jogurt, když babička nezletilé přinesla nákup.

Ve spise je fotodokumentace (16 fotografií) zranění poškozené, kde je uvedeno, že věc byla oznámena 5. 12. 2011 a fotodokumentace zpracována dne 24. 2. 2012, ale z celé dokumentace nelze zjistit, kdy byly fotografie dokumentující zranění nezletilé pořízeny. Připojena rovněž fotodokumentace poškozené po hospitalizaci (8 fotografií), kde je uvedeno datum zpracování 2. 3. 2012, ale opět není zřejmé datum, kdy byly fotografie pořízeny.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství musel soud hodnotit velmi pečlivě. Znalkyně v posudku uvádí, že jí byl předložen CD nosič s fotodokumentací pořízenou 3. 12. 2011 a jen pokud jde o počet fotografií lze vycházet z toho, že jde o fotodokumentaci shora uvedenou. Znalkyně nezletilou viděla v nemocnici až 19. 12. 2011. Znalkyně popisuje mimo jiné zranění poškozené, která zjistila ze zmíněné fotodokumentace. V posudku a jeho doplňcích znalkyně opakovaně uvádí úřední záznamy o výpovědích svědků a protokoly o výpovědi podezřelého, tedy důkazy, které nemohou být pokladem pro vypracování posudku. Soud na to znalkyni upozornil a znalkyně uvedla, že pokud by neměla tyto listiny k dispozici, nic by to neměnilo na závěrech jejího posudku. Soud z posudku vycházel jen pokud znalkyně čerpala podklady pro své závěry ze zdravotní dokumentace a z vyšetřovacího pokusu, kterého byla přítomna. Důležitý je závěr, že prostým pádem na zem nelze zjištěná poranění vysvětlit. Znalkyně hodnotila i fotografie nezletilé, které pořídil obžalovaný s tím, že na fotografii pořízené dne 2. 12. 2011 v 12,58 hodin je na celé její levé straně obličeje patrný otok a na fotografii z 3. 12. 2011 jsou otoky již výrazně patrné a oteklá jsou i obě víčka levého oka.

Výpovědi A. B ■■■■■ ml. soud nemohl zcela uvěřit, pokud uváděla, že dne 2. 12. 2011 jela ráno vlakem rovnou do Prahy. Nevysvětlila přiměřeně a přesvědčivě, proč přijela pozdě na rodinnou terapii. Jela stopem, jak vyplývá z výpovědi P. Kašáka, ale popřela to. Soud jí také nemohl uvěřit výpověď v přípravném řízení, když hovořila o tom, že když má u sebe A ■■■■■ nebere drogy. Před soudem v tomto směru výpověď změnila a uvedla, že když je s dcerami, bere nižší dávky. Jinak soud nezjistil žádný důvod k pochybnostem o hodnověrnosti této svědkyně. Nezjistil nic, co

by svědčilo o její snaze obžalovaného lživě poškodit. V péči svědkyně o nezl. A■■■■ soud nezjistil žádné problémy, které by byly významné v této věci.

MUDr. B■■■■ potvrdila dobrou péči A. B■■■■ ml. o A■■■■, když péči hodnotila jako až přehnanou. Nezl. A■■■■ dobře prospívá. Svědkyně soudu vysvětlila, že neměla žádný důvod A. B■■■■ ml. nevěřit, že A■■■■ boláky se strupy na obličeji a rukách má od komářích štípanců.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie byl zpracován vyčerpávajícím způsobem a je pro soud podkladem pro rozhodování o trestní odpovědnosti obžalovaného. Znalci uzavřeli, že rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly zachovány a ovládací schopnosti byly sníženy mírně, nepodstatně.

Obžalovaný vydal podle protokolu o vydání věcí mobilní telefon s příslušenstvím. Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat konstatuje, že v interní paměti mobilního telefonu nebyly nalezeny žádné fotografie. Na paměťové kartě byly zjištěny uložené fotografie a podařilo se také obnovit smazané fotografie. V písemné podobě odborného vyjádření jsou tři fotografie, první z 2. 12. 2011 pořízená v 12,58,35 hodin. Na fotografii je spící nezletilá A■■■■ a je patrný výron u jejího levého oka. Druhá fotografie je z 3. 12. 2011, pořízená byla v 7,55,39 hodin a nezletilá stojí na židli a má oteklé obě oči a z téhož dne je fotografie pořízená v 13,43,58 hodin, kdy na fotografii je spící nezletilá se zjevným otokem a krevním výronem u levého oka.

K odbornému vyjádření jsou připojeny tři fotografie. První je z 2. 12. 2011 v 11,23 hodin (jak je rukou připsáno) a k ní se obžalovaný vyjádřil a potvrdil, že nezletilou uvedeného dne fotil a na otázku, proč ji fotil nahou, uvedl, že zjistil, že je počůraná, opláchl ji, přebalil a dal zpět do postýlky. Další fotografie má být z 3. 12. 2011 v 7,57 hodin, ale uvedené datum zjevně není správné. Jednak má poškozená na sobě jiné oblečení než na fotografii, která je v odborném vyjádření (3. 12. 2011 v 7,55 hodin), jednak má delší vlasy a na čele strup, který neměla 2. 12. 2011 ani 3. 12. 2011. Třetí a poslední fotografie má být z 16. 9. 2011.

Znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví forenzní biomechanika a výslechem znalce byla vyvrácena verze, že si nezletilá způsobila zranění pádem ze židle. Rovněž byla vyvrácena verze uváděná obžalovaným, že zranění bylo způsobeno pohybem, který předvedl při vyšetřovacím pokusu. Znalec v posudku uzavřel, že šlo o aktivní úder vedený velkou silou. I tento znalecký posudek soud hodnotí jako zpracovaný přesvědčivým způsobem. Posudek ve svých závěrech navazuje na znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství.

Soud nezjistil, že by bylo nutné provádět další důkazy a nemá pochybnosti o tom, že se stal skutek tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku popsán. Nemá tak pochybnosti o tom, že obžalovaný jako trestně odpovědný pachatel se dopustil jednání, které je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Soudu se dokazováním nepodařilo přesněji objasnit k čemu došlo a jak konkrétně obžalovaný poškozenou napadl. Dokazováním je však prokázáno, že obžalovaný opakovaně střední a velkou intenzitou působil tupým násilím na obličejovou a mozkovou část hlavy a zadní stranu šíje vlevo. Obžalovaný byl v kritické době s poškozenou sám a poškozená si zjištěná zranění nemohla způsobit sama. Shora je uvedeno, že znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví forenzní biomechanika byla vyvrácena verze, že by si poškozená způsobila uvedené zranění pádem ze židle. K pádu poškozené ze židle došlo dne 3. 12. 2011 v odpoledních hodinách, ale již na fotografiích, které obžalovaný pořídil 2. 12. 2011 je na obličeji poškozené zřetelný krevní výron v okolí levého oka.

Jednání, kterého se obžalovaný dopustil, je jednáním společensky škodlivým, jak o tom hovoří ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Obžalovaný se dopustil zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 2 písm. c tr. zákoníku. Podle § 13 odst. 1 tr. zákoníku je trestným činem protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Zvláště závažný zločin je definován v § 14 odst. 3 tr. zákoníku a podle něj zvláště závažnými zločiny jsou ty úmyslné trestné činy, na které trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.

Zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 2 písm. c tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na

zdraví a spáchá tento čin na dítěti mladším patnácti let. Těžká újma je definována v § 122 odst. 2 tr. zákoníku a podle tohoto ustanovení se těžkou újmou na zdraví rozumí vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění a mimo jiné je za těchto podmínek těžkou újmou na zdraví poškození důležitého orgánu (písm. e citovaného ustanovení). Po subjektivní stránce se vyžaduje úmysl (§ 15 trestního zákoníku) a obžalovaný se jednání dopustil v úmyslu nepřímém. Obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobit nezletilé A■■■■ těžkou újmu na zdraví a byl s tím srozuměn. Soud v té souvislosti hodnotil, že obžalovaný má základní vzdělání, znal stav nezletilé, její věk a přes to opakovaně zaútočil na její hlavu. Soudu se nepodařilo přesněji objasnit pohnutku obžalovaného, která jej k činu vedla, což souvisí mimo jiné i s tím, že se soudu nepodařilo objasnit, zda v kritické době obžalovaný byl či nebyl pod vlivem drog. Je na místě připomenout závěr znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, že šlo pravděpodobně o situačně podmíněný delikt, kdy dominovala potřeba odreagovat náhle vzniklý zlobný afekt a z něj plynoucí napětí.

Obžalovaný byl v minulosti opakovaně soudně trestán. Rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 22. 10. 2009, sp. zn. 5 T 74/2009 byl odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e, odst. 2 tr. zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců a zařazen byl pro výkon do věznice s ostrahou a k trestu zákazu pobytu v okrese Mělník na dva roky. Okresním soudem v Mělníku, sp. zn. 3T 145/2008 byl rozsudkem ze dne 26. 5. 2008 odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e tr. zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, stejným soudem byl pod sp. zn. 3T 303/2007 rozsudkem z 26. 11. 2007 odsouzen pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c tr. zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců a k trestu zákazu činnosti řízení motorových vozidel na 1 rok. Okresním soudem Kladno, sp. zn. 6 T 51/2007 byl dne 26. 8. 2008 odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a tr. zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, trest byl uložen jako souhrnný a byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu téhož soudu sp. zn. 6 T 51/2007. Odsouzen byl také trestním příkazem stejného soudu pod sp. zn. 6 T 32/2007 ze dne 22. 6. 2007 pro trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zákona k trestu obecně prospěšných prací v trvání 400 hodin. Obžalovanému tak přitěžují tato

předchozí odsouzení, i když obžalovaný byl odsouzen v podstatě jen pro majetkovou trestnou činnost. Soud nezjistil žádnou okolnost polehčující.

Po zhodnocení všech skutečností významných pro ukládání trestu dospěl soud k závěru, že dostačujícím trestem, s přihlédnutím ke všem okolnostem, bude pro obžalovaného trest odnětí svobody v trvání sedmi roků. Při uvedené právní kvalifikaci je obžalovaný ohrožen trestní sazbou trestu odnětí svobody od pěti do dvanácti roků. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, protože soud nezjistil žádný důvod pro to, aby obžalovaného zařadil do jiného typu věznice.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky s částkou 70.030,- Kč a nezl. A [REDACTED] B [REDACTED], resp. její opatrovník, s částkou 50.000,- Kč. Soud podle § 229 odst. 1 tr. řádu poškozené s nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se připojila s nárokem na náhradu škody s tím, že náklady ambulantní péče činily 17.998,80 Kč, náklady ústavní péče 43.607,61 Kč, náklady na léčiva 29,77 Kč a náklady na dopravu 8.393,70 Kč. Připojeno bylo vyúčtování zdravotní péče, ale nelze z něj zjistit žádné konkrétnější podrobnosti a ani to, jak dlouho byla poškozená hospitalizována a jak dlouho a kde pokračovala ambulantní péče. O jednotlivých položkách soud bez podrobnějšího vysvětlení nemůže rozhodovat. Opatrovnice poškozené se připojila za nezletilou s nárokem na náhradu škody také bez podrobnějšího zdůvodnění. Připojeno bylo pouze „bodové ohodnocení úrazu“ (povrchní poranění hlavy 2 body, mnohočetné povrchní poranění hlavy 15 bodů, tříštivá zlomenina lebeční klenby zavřená 30 bodů a úrazové subdurální krvácení 150 bodů). V případě obou poškozených bude nutné k náhradě škody provádět další dokazování, které je nad rámec trestního řízení, a proto soud poškozené odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku může podat odvolání státní zástupce (pro nesprávnost kteréhokoli výroku), obžalovaný (pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká) a poškození, kteří uplatnili nárok na náhradu škody (pro nesprávnost výroku o náhradě

škody) do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného.

V Praze dne 27. září 2012

JUDr. Alexandra Chrdleová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Klára Kabeláčová